

V. 62

21

Concluzii privind dosarul Roventu- Volcinski în urma cercetării documentelor de la CNSAS

1. Raul Volcinski a fost un personaj aparte, cu foarte multe fețe, roluri, poziții. Numai el a știut care este fața sa de bază (dacă a avut una neatinsă de prelungita sa dedublare), ascunsă sub sumedenia de măști, posturi și diversiuni. Din motive suspectabile, nu s-a străduit să lămurească misterul nici după 1990, lăsându-l moștenire istoriei și jertfindu-l pe Roventu pentru a proteja adevăruri supărătoare, pe care acesta nu le știa.

2. Volcinski a complotat, între 1944 și 1989, împotriva regimului comunist, încercând să pună la cale acțiuni extrem de curajoase, în care a angrenat luptători antisistem dar și aventurieri sau infractori, de care se servea în operații periculoase. Ca om tânăr și simplu, revoltat de viața pe care o ducea, Roventu nu avea cum sesiza că era vorba de un aventurier, fiind atras - prin rezonanță - de inteligența, hotărârea și curajul cu care "nea Radu" opunea rezistență regimului. De-abia acum a aflat Roventu, din dosare, cu cine a avut de a face.

3. Raul nu a arătat grijă față de viețile celor pe care i-a instigat și condus... spre beciurile securității și celulele penitenciarelor, servindu-se de ei fără scrupule și abandonându-i, în funcție de obiectivele sale. Pe Roventu l-a cucerit, folosit și părăsit ca și pe mulți alții, cu care a pus la cale lovituri îndrăznețe dar eșuate. Roventu a plătit însă tributul cel mai greu încrederii acordate în Raul, fără a bănuși că acesta joacă dublu.

4. Slăbiciunea demersurilor lui Volcinski de după 1990 întru eliberarea lui Roventu nu se poate explica decât prin dorința de a acoperi urmele unor acțiuni conspirative și de a proteja forțele și personajele implicate. Poate măcar în 2013 cercurile respective vor înceta presiunile împotriva lui Roventu, care a plătit prea mult, fără ca măcar să știe despre ce este vorba și cine se simte amenințat de potențialele sale dezvăluiri.

5. Volcinski a avut relații strânse cu importanți activiști (ilegaliști) comuniști, ca Simion Pop, Mircea Stoica și Tudor Bugnaru - nemulțumiți de orientarea lui Ceaușescu și atașați liniei staliniste a PCR. Nu a șovăit să îi raporteze pe aceștia la securitatea presupus credincioasă lui Ceaușescu. După care însă, înțelegând că ramura veche va fi adusă la putere de ruși, a făcut rocada, asociindu-se protector cu ea. Aceste persoane nu au avut însă legătură cu Roventu, care nu a realizat că se compromite preluând de la Volcinski informația că în planuirea atentatului ar fi fost implicate astfel de cercuri. Fiind vorba de garnitura care a preluat puterea în 1989, atitudinea lor față de cazul Roventu este logică. De aceea i-au fost respinse/ascunse toate memoriile.

6. Volcinski a avut contacte și cu extrema dreapta, asumând poziții naționaliste și afișând antisemitism, dar e posibil ca aceste implicări să fi avut caracter strategic sau chiar provocator. Căci el nu șovăie să-și pîrască și camarazii de dreapta (ca și pe tovarășii de stînga) la securitate, atunci cînd consideră oportun. Și o face des, în cadrul notelor date ca informator. Roventu nu a avut legătura nici cu contactele de acest fel ale lui Volcinski. După 1990 el a crezut, cu aceeași naivitate dovedită și în privința

referirilor la grupul Pop-Stoica-Bugnariu, că asocierea declarativă cu cercurile legionare îl va ajuta. S-a întâmplat tocmai pe dos: tovarășii rămași la putere au avut un motiv în plus să-l distrugă.

7. Volcinski a avut contacte cu persoane foarte bine plasate în instituții: partid, justiție, securitate. Acestea l-au protejat discret în diverse împrejurări, fapt ce se poate constata analizând modul în care au fost atenuate măsurile luate în urma multiplelor sale acte de rezistență. Frapează - de exemplu - puternic faptul că, atunci când un ofițer a dezvăluit legătura lui cu Viorel Roventu (în octombrie 1987- în urma interceptării comunicării prin misive și vorbitoare) și a propus anchetarea problemei... urmărirea a fost închisă imediat!! Roventu află acum că a corespondat de fapt cu un deținut controlat de servicii. E drept că mai exista întreprinderi ale acestui comportament stupefiant al organelor: conspirarea lui Raul Volcinski care lucra ca informator, ascunderea complotului pentru ca Ceaușescu să nu ia măsuri împotriva șefilor securității, protejarea lui Volcinski de forțe oculte din străinătate. Toate duc la concluzia că Roventu e o victimă politică.

8. Deși dosarele au fost foarte periate, inițial și ulterior, au rămas urme care arată că Volcinski era în contact cu agenți externi de influență și probabil spionaj, încercând să obțină protecție în schimbul unor informații. Legăturile sale cu ambasadele Poloniei și Rusiei, dar și cu ambasada SUA, ridică suspiciuni de spionaj spre Est, dublat eventual de unul spre Vest... și de contraspionaj în favoarea securității comuniste. Aceste combinații tenebroase (în care sunt prinse personaje de talia lui Pacepa) au făcut ca Roventu, perceput greșit ca tovarăș conspirativ al lui Volcinski, să fie tratat cu cruzime specifică. De aceea Roventu, un inocent, a fost ținut captiv până în 1999 și nu a obținut până în 2013 nici măcar pensie de deținut politic.

9. Cercetarea mea confirmă calitatea lui Roventu de rezistent candid în lupta anticomunistă, care a furat armament în vederea lichidării tiranului și a fost pedepsit de fapt politic de un sistem criminalizat, căzînd victimă și tenebroaselor combinații ale lui Raul Volcinski, care au determinat menținerea abuzivă în captivitate, incredibil de mult, ca să nu iasă la lumină adevăruri... pe care Roventu nici măcar nu le cunoștea.

15 noiembrie 2013

Ioan Roșca , PhD- Montreal, cercetător interdisciplinar, președinte CIVES

